

Erasmus + projekta Eutopia vizīte Peskarā (Itālija)

No 13.12.-18.12. Nītaures vidusskolas komanda(Dana Jezarovska 11.kl., Sasmanta Priedīte 121.kl., Agnese Āboliņa 12.kl., Diāna Medvedjeva 9.kl., projekta koordinatore sk. Elita Zvaigzne un skolas direktors Māris Ķēniņš) devās Erasmus+ KA2 stratēģisko partnerību projekta EUTOPIA vizītē uz Peskaru, Itālijā.

Vizītes pirmajā dienā dalības valstis- Itālija, Polija, Grieķija, Spānija un Latvija prezentējām savas skolas, pilsētas, reģionus, dziedājām valsts himnu un dažādas iesildīšanās aktivitātes palīdzēja skolēniem labāk iepazīt viens otru. Pēc tam skolēni strādāja grupās par Itālijas valsts tēmu- Iekļaušana pret atstumtību skolās. Vēlāk katra skola prezentējām savus mājas darbus- video par šo tēmu.

Projekta skolotāji strādājām pie Eutopijas logo, vizīšu materiāliem un rezultātiem, kas EUTOPIA projektam būs videofilma, e-grāmata un interneta mājas lapa.

Izlēmām šā gada turpmāko braucienu datumus- Polija 29. februāris līdz 4.marts un Spānija 11.-15.aprīlis.

Vizītes laikā vienas dienas ekskursijā mēs iepazīnām Abruzo novada ievērojamākās vietas. Mājupceļā mums bija iespēja apskatīt Romas slavenākos objektus, kā Vatikānu, Kolizeju, Trevī strūklaku un vecpilsētu.

Tagad par saviem iespaidiem dalīsies projekta dalībnieces.

Mani iespaidi par Itāliju

Manas mājas no Pescaras šķir 2500 km. Tik tāls bija šis mērķis, ko arī sasniedzu. Ceļojumu sāku ar satraukumu kā būs dzīvot svešā valstī, svešā ģimenē, kā būs komunicēt ar pilnīgi nepazīstamiem jauniešiem un runāt svešā valodā.

Šis satraukums bija līdz brīdim, kad satiku ģimeni pie kuras nācās dzīvot. Ģimene bija burvīga un mana „māsa” Roberta satriecoša, tāpēc jutos kā mājās. Satraukums pazuda ar pirmajām minūtēm, ierodoties Pescaras mājās. Visas ar projektu saistītās dienas tiešām izbaudīju, mani ļoti aizrāva ar jauniešiem izstrādātie kopīgie grupu darbi, ekskursiju dienas pa Abruzo reģionu un kopīgie vakari ar projekta dalībniekiem. Ļoti labi iejutos visā Itālijas ritmā un, kad bija jādodas prom no jau saradušās pilsētas, cilvēkiem un tradīcijām saskumu un nevēlējos ne par ko pamest sākumā neierasto, bet tagad jau iemīlēto vietu. Un kā saldaiss ēdiens šim visam, sekoja Itālijas galvaspilsētas iekarošana. Viss, ko redzēju, dzirdēju un sajūtu vienmēr paliks manā atmiņā un sirdī.

Viss ko piedzīvoju nedēļas laikā bija kā neaptverams brīnums Ziemassvētkos. Es iemīlējos Itālijā, brīnišķīgi atvērtajos cilvēkos, neizsakāmi gardajā ēdienā, skaistajos dabas skatos un ainavās. Un kas zina, varbūt kādreiz mans liktenis būs lēmis atgriezties vietā, kura šobrīd ir aizņēmusi daļu no manas sirds!

Samanta 12.kl.

Pirmajā dienā bija daudz mulsuma mirkļu, kad sarunājos ar savas "audžuģimenes pusmāsu" Gaiu angļu valodā, bet pēc tam iejutos un varējām plaši sarunāties par dažādām lietām, piemēram, mūsu atšķirīgajiem dzīves veidiem. Arī viņas mamma un mammas draugs spēja sarunāties ar mani anglicki.

Pirms došanās ceļojumā bija dots uzdevums- izveidot prezentācijas par skolu un vietu, kurā dzīvojam, kā arī nofilmēt video par sociālo atstumtību starp skolēniem, kā mēs ar to cīnāmies. Projekta nedēļas laikā visus darbus radījām. Bija interesanti vērot citu valstu skolēnu un skolotāju reakcijas, īpaši video prezentēšanas laikā.

Kas man visvairāk patika? Ekskursijas diena, kad devāmies braucienā pa Abruzo apgabalu. Decembra vidū pilni koki ar mandarīniem, zaļa zāle un +15 °C. Sajūta bija kā septembrī. Bija interesanti vērot itāļu komunikāciju- cik viņi ļoti atvērti un labsirdīgi! Kā arī bija patīkami nogaršot viņu tradicionālos ēdienus- lazanju, baklažānu sacepumu, dažādus makaronus, saldējumu un kafiju.

Pēdējā dienā mēs pastaigājāmies pa Romu. Apskatījām tādas vietas kā Trevī strūklaku, Pantinonu, Kolīzeju un pat devāmies uz Vatikānu. Šī pilsēta no visām pusēm izstaro savu senatnīgumu.

Ceļojums bija pieredzes bagāts, ieguvu jaunus draugus un vēl lielāku vēlmi vēlreiz nokļūt Itālijā, lai iepazītu šo bagāto zemi.

Agnese Āboliņa, 12. klase.

Es vienmēr esmu gribējusi nokļūt Itālijā, un tas beidzot notika. Itālijā mēs nokļuvām ar lidmašīnu, kas mani nedaudz biedēja, jo nekad iepriekš nebiju lidojusi, bet kad mēs lidojām, man tas iepatīkās, un es visu lidojumu lūkojos pa logu. Kad beidzot nokļuvām Romā, bija jau vakars, bet mums vēl bija jāpaveic ceļš uz Peskaru, kas ilga aptuveni trīs stundas. Pie ģimenēm, kurās mums jādzīvo, mēs nokļuvām tikai aptuveni 11 vakarā.

Itālija mani vienmēr ir piesaistījusi ar šaurajām ieliņām un daudzajām senatnīgajām mājām. Katru rītu doties līdz autobusam un staigāt pa šīm Moskufo ciemata ieliņām bija kā piedzīvojums. Arī ceļš uz Peskaru ar autobusu bija interesants, jo pa ceļam varēja aplūkot Itālijas ainavas, kas man ļoti patika. Peskaras skolā mēs strādājām pie projekta tēmas- atstumtības.

Pirmdien, 14.decembrī mēs pirmo reizi ieradāmies skolā, tur mēs iepazīnāmies un darbojāmies interaktīvi- dziedājām katras valsts (Itālijas, Grieķijas, Latvijas, Polijas, Spānijas un Turcijas) himnu, mācījāmies pieklājības frāzes itāļu valodā, kas bija ļoti jautri, dejojām dažādas dejas, kas man īsti nepadevās, un mēs prezentējām prezentācijas par skolu, novadu. Vakariņot itāļu ģimenē bija piedzīvojums, jo parasti ēdu lēni, nesteidzoties, toties itāļu ģimene ēda salīdzinoši ātri un vienmēr mani gaidīja pirms sākt nākamo maltīti.

Otrdien mēs devāmies apskatīt Peskaru, kas man ļoti patika, pabijām muzejos, ministrijā un vienkārši pastaigājām pa Itālijas ieliņām. Vakārā ģimene mani aizveda uz lielveikalu, kurš ļoti neatšķīrās no Latvijas.

Nākamajā dienā mēs devāmies ekskursijā pa Abruzzo novadu. Pirmais apstāšanās punkts bija Ortona. Tur bijām Otrā Pasaules kara muzejā un apskatījām jūru, kas man likās ļoti skaisti, jo jūra bija ļoti zila un savādāka kā Baltijas jūra, arī horizonts nebija skaidri saskatāms kā tas ir Latvijā. Tālāk devāmies uz baznīcu, bija iespēja staigāt un apskatīt tās apkārtni. Bijām arī mazā pilsētiņā Lanciano, kurā mēs staigājot iepazīnām Itāliju. Itāļu mājās ieradāmies pārguruši, pēc nelielas atpūtas, es devos vakariņās, kurās kārtīgāk iepazīnu itāļu tradicionālos ēdienus, bija ēdieni, kuri man ļoti garšoja, bija arī tādi, kuri ne tik ļoti.

Ceturtdien strādājām pie projekta, darbojāmies interaktīvi, pēc tam nedaudz vairāk iepazīnām Peskaru un noklausījāmies prezidenta runu. Atgriežoties skolā, turpinājām darbu pie projekta, prezentējām sagatavotos video. Vakārā bija atvadu ballīte.

Piektdien mēs atvadījāmies un devāmies uz Romu. Tur mēs apskatījām Vatikānu, kas bija neizsakāmi liels un skaists, redzējām pilsētas krāšņumu vakarā, kā arī nogaršojām īstu itāļu picu. Sestdien bijām uz kolizeju un tad nācās atvadīties no Itālijas, jo lidojām uz Vāciju, nedaudz iepazīnāmies ar Frankfurti un devāmies uz Latviju, beidzot bijām mājās.

Diāna, 9.klase

